

POSTnumret

KLUBB TÄBY

Årgång 6

nr 1

1980

KLUBBNYTT

Jultrafiken. Alltid hittar Postverket på något sattyg i samband med julen. I år var det beslutet att brevbäringen skulle återupptas på julafton. Beslutet togs med hänvisning till "kundernas önskemål". Men när man drog in lördagsbrevbäringen, var det inte tal om vad kunderna tyckte. Då skylldes man på personalen, trots att en mycket stor del av oss i likhet med kunderna ville behålla lördagsutdelningen. På julafton däremot, när all personal verkligen ville vara lediga, och, är jag övertygad om, kunderna accepterade det, då skulle posten ut. Bl a de "försenade julkorten", som Rainernömmade för!

I likhet med förra julen var förstärkningen i stadsbrevbäringen 27 timmar. Dessa fördelades på Täby 1 med 5-30/dag 19-22/12 samt 5 tim 27/12. Dessutom tillkom 1 tim i a032 (sortering m fl kringarbeten) 19-20/12, 27/12 samt 1-30 21-22/12.

Utdelningen på julafton ordnades på så sätt att förstärkningspersonalen i brevbäringen gick en på varje distrikt; dessutom arbetade ett tiotal ordinarie med arbetsledning, transporter, förstärkning i sortering och berrvbäring mm.

Liknande lösningar har genomförts på övriga kontor inom klubbens område.

Avgående och åkeriet på Täby 1 arbetade på samma sätt som tidigare år. Jultrafiken förflöt även i år relativt lugnt, och också julafton kunde lösas på ett hyggligt sätt med frivillig övertid för de ordinarie som behövdes.

Tyvärr har vi i år ingen statistik över utdelade försändelser och använd tid, jämförbarx med föregående års siffror.

Omläggningarna. P g a några missar vid vårens omläggning, men också p g a den ständiga nybyggnationen, har några av bildistrikten omreglerats. Det gäller 241A, 244A och 246A. Dessutom berördes 140C. Ett nytt distrikt skapades också, 244B i Vallatorp. Det blev ett litet deltidssdistrikt tills vidare. När området börjar bli färdigbyggt i höst, blir det återigen aktuellt att göra en del förändringar mellan detta distrikt och 246A.

Arbetsplatsmötena blev en succé. De anordnades i november i Danderyd, Vallentuna, Åkersberga, Vaxholm och Täby. Vid samtliga möten (utom i Täby) var det god uppslutning, och en mängd frågor, fr a lokala, diskuterades.

Ledigförklarande och tillsättande av lediga befattningar. Äntligen har godtagbara regler för detta uppnåtts. I fortsättningen skall lediga befattningar utlysas varje kvartal och tillsättas 1/1, 1/4, 1/7 och 1/10. Såväl fast placerad som oplacerad heltidsanställd personal som tjänstgör vid kontoret får söka i samma omgång.

"Även tjänstemän vid andra postkontor inom postområdet ska ges möjlighet att söka tjänster t ex genom att hos berört postkontor beställa personliga exemplar av meddelande om ledigförklarade tjänster", heter det vidare i de nya bestämmelserna. Detta är däremot något som slunkit med, utan att vi har begärt det.

Radongas. Den 23 november utfördes kontroll av luftväxlingen i tre kontorsrum i kassan, Täby 1. Eftersom luftväxlingen vid mätningstillfället var mycket god (8-9 luftväxlingar per timme; 0.5 är en rekommenderad minimigräns) anser skyddsingenjören att det inte föreligger någon fara för hälsofarliga halter av radongas.

Det är alltså av avgörande betydelse att fläktarna verkligen fungerar. Kontroll av detta pågår på avgående och i brevbäringen.

Beklädnadsnytt. Vid förhandlingar i beklädnadsfrågor under våren 1980, kommer förbundet att ta upp följande krav:

1. Utökning av målgruppen för erhållande av termounderkläder till att omfatta alla utearbetare.
2. Fastställande av ny kvalite för termounderkläder.
3. Införandet av täckbyxa i beklädnadssortimentet.
4. Översyn av kvaliteten i overallerna.

EFTERLYSNING.

Klubbtidningen söker nya medarbetare. Om du är intresserad av att skriva, illustrera eller redigera, hör av dig till oss i redaktionen. Vi behöver nya krafter!

Du som fotograferar i svartvitt: lämna innågra bilder till oss som vi kan använda till fotosidan!

I redaktionen. Björn Berglund, Hannu Kuuluvainen, Pär Stridsberg, Jan Åhman.

Uppflyttningar. Som resultat av L-ATF-förhandlingarna för 1979 har följande tjänster uppflyttats:

- Danderyd P	pj 2-3	2st	till Fpjö F3
- Täby 1	pj 1		
	pj 2	2 st	--
- Åkersberga	pj 1-2		
	pj 3	3 st	--

Vaxholm. En projektgrupp för lokalfrågor i Vaxholm har tillsatts.

Den har följande sammansättning:

Verksrepresentanter sektionschef O Sollentuna of
postmästaren Vaxholm
postförman Vaxholm

Personalrepresentanter postkassör Birgit Sundberg
postiljon Bengt Sandell

/JÅ

Studier..

Studiekommitten har 1979 bestått av Per Carlsson, Börje Holmgren, Claes Wängelin och Örjan Geidnert.

Verksamhet: Börje Holmgren var på en AST-kurs i februari. Under hösten genomfördes MBA-S med cirka 15-20 deltagare. Vi har gjort en studieenkät vid alla postkontoren, där resultatet blev en energicirkel vid Täby 1. Den startade efter nyår. Cirkeln består av ca 10 deltagare, som genom att ta del av två olika material (ABF/Brevskolan och Rösta Nej-boken) studerar energi. Lärorikt, roligt och intressant. Innan 23 mars är ett besök vid kärnkraftverket i Forsmark inplanerat.

/Studiekommitten

KLUBB TÄBY

UPPHÖR?

Vid avdelningens årsmöte 1979 tillsattes en arbetsgrupp för att se över klubbarnas verksamhet.

Arbetsgruppen, där bl a vår klubbordförande ingår, tillsattes av flera skäl:

- Postverkets organisation har ändrats under senare år, vilket innebär en del nya förhandlingsrutiner. Framför allt har det blivit en del förhandlingar på postområdesnivå (för vår del = Sollentuna); förhandlingar som i en del fall samtidigt berör flera klubbar.

- Medbestämmandelagen och -avtalen kräver också vissa förändringar.

- En del, fr a mindre, klubbar fungerar inte tillfredsställande.

Olika förslag på hur dessa problem skall lösas har förekommit i debatten. Den enligt min mening viktigaste frågan har gällt om vi måste bilda postområdesklubbar, eller om de nuvarande klubbarna kan bibehållas.

Arbetsgruppen har nu lagt sitt förslag.

Det innebär som huvudprincip, att de nuvarande klubbarna behålls tills vidare. Som komplement bildas förhandlingsorgan inom respektive postområden. I detta skall ingå representanter för befintliga klubbar inom området.

Men dessutom vill arbetsgruppen "på prov" inrätta en "postområdesklubb" inom vår, dvs Sollentuna områdesförvaltning. Det innebär att Klubb Täby, Sollentuna och Järfälla upphör som enskilda klubbar och slås ihop till en klubb.

Ytterligare information i denna viktiga fråga kommer att ges vid årsmötet tisdag den 4 mars kl. 18.30 i Åkersberga, postens lunchrum. Då kommer också klubbens ställningstagande att avgöras. Varje medlem måste ta sitt ansvar i denna fråga, och därför närvara vid mötet. Jag tror man kan säga, att den som väljer att utebli, därmed röstar för att Klubb Täby skall upphöra.

/JÅ

Bergd Kvitt

Här ute i Åkersberga har vi haft en fin höst. Vi har haft en bra personalsituation, men nu är vi lite oroliga inför 1980. Försvaret tar hand om några av våra bästa killar, och Kalle går i pension!

Ett stort önskemål på arbetsplatsmötet i november var en bättre placering av postlådorna. Några veckor senare genomfördes också en stor drive. Och nu går vi och väntar på resultatet.

En mindre omläggning skedde den 1 december. Några distrikt justerades. Orsaken var, dels tidigare gjorda felräkningar och dels nybyggnationer. Den största förändringen för oss blir, att Tåbys chaufförer i fortsättningen kommer att ta över en del express och buntkörningar. Självklart var det inte så lyckat att ha de körningarna uppdelade på ett stort antal brevbärare som förarbete. Men lite osäkra på, hur det här ska fungera är vi nog.

Fast vårt stora problem här är brist på utrymmen.....
i alla sammanhang!

Ann-Britt Johansson.

LBB-NYTT

Under den här rubriken kommer vi i fortsättningen att rapportera om lantbrevbärarfrågor.

Den här gången gäller det en ny överenskommelse om förlängd arbetstid för oss. Vi återger överenskommelsen i sin helhet.

1 I nedan angivna fall beräknas förlängd arbetstid:

a. Då tjänsteman, som genom styrkt försening av tåg eller annan lägenhet, med vilken posten ingår, inte kan påbörja turarbetet i tidtabellsenlig tid. Förlängd arbetstid i dylika fall får inte tas upp till längre tid än tiden mellan tjänstemannens tidtabellsenliga och faktiska utgångstid och inte heller till längre tid än förseningen omfattar.

b. Vid försenad klarsignal i stadsbrevbäringen då tjänsteman för sin utgångstid är helt beroende av att försoteringen av posten till stadsbrevbäringen är klar vid fastställd tidpunkt. Den förlängda arbetstiden beräknas därvid med utgångspunkt från vad som sägs i avsnitt 2a och b i överenskommelsen om övertid och fyllnadstid för tjänsteman i stadsbrevbäring. (sid 311)

c. Då tjänsteman fullgör extra tur. Den förlängda arbetstiden får därvid beräknas till högst samma tid som tiden för ordinarie tur. Extra tur för utdelning av grupporsband omfattas inte av denna bestämmelse.

d. För ovan funktionär i lantbrevbäringen: Med ovan funktionär avses i detta sammanhang vikarie för lantbrevbärare under de första sex dagar som han fullgör tjänstgöring på linje, på vilken han under den närmast föregående 12-månadsperioden inte erhållit övning och/eller självständigt tjänstgjort sammanlagt minst sex dagar. Som förlängd arbetstid räknas 15% av turtiden enligt arbetstidsberäkningen (bl 2241.03, 2241.27 eller 2241.34). Förlängd arbetstid enligt denna punkt skall dock inte räknas om det arbetspass, vari turarbetet ingår, eller annat arbetspass avkortas för den ovane funktionären så att den sammanlagda arbetstiden för den aktuella dagen inte överskrider arbetstiden enligt tjänstgöringslistan.

e. Då merarbete uppstår på grund av att tjänsteman övar annan tjänsteman på lantbrevbäraryrkebefattning.

f. Vid försening under turen på grund av speciellt svåra väderleksförhållanden, om och i den omfattning Postverket prövar skäligt.

g. Vid kassaöverlämning i samband med egen ledighet under förutsättning att möjlighet till indirekt överlämning inte finns och att överlämning fodrar särskildinställelse på postkontoret eller poststället.

h. Då tjänsteman som använder Postverkets bil får vänta på bilen och på grund härav inte kan påbörja turarbetet vid ordinarie utgångstid.

Såsom förlängd arbetstid räknas endast sådan tid som beordrats eller godkänts av överordnad.

2. För heltidsanställd tjänsteman räknas all arbetstid som övertid.

För deltidsanställd tjänsteman räknas som övertid sådan del av förlängd arbetstid som under ett kalenderdygn tillsammans med arbetstiden enligt tjänstgöringslistan överstiger 8 timmar.

Annan förlängd arbetstid utgör fyllnadstid.

3. Övertid som fullgörs under fridagsperiod räknas som övertid.

KVAL 80.

Kval 80 gäller inte kvalet till nästa fotbolls-VM som flera läsare säkert trodde, utan här handlar det om en kvalitetskampanj, som under 1980 skall pågå i verket! Syftet är att rätta till en del brister i verkets basservice.

På central, regional och lokal nivå skall kampanjgrupper bildas.

Inom postområdet kommer en lokal, partssammansatt arbetsgrupp att arbeta. Den skall bli a:

- Försöka öka motivationen för kvaliteten på våra tjänster
- Lämna förslag till förbättringar
- Rapportera generella brister till regionförvaltningen
- Söka finna svar på frågor om hur servicen fungerar, varför förseningar uppstår, hur lokala brister åtgärdas, om personalen är tillräckligt instruerad/utbildad och hur vi tar hand om våra nyanställda.

Den regionala kampanjgruppen skall bli a:

- Samordna servicenivån inom Storstockholm
- Genomföra regionala tester
- Utforma rapportsystem för kvalitetsmätningar
- Ta fram/anpassa utbildningspaket
- Samordna utbildningsresurser
- Fastställa budgetramar

Den centrala kampanjgruppen skall bli a:

- Fastställa servicenivå
- Svare för mätning av postbehandlingstider
- Tillhandahålla kampanjmaterial
- Tillhandahålla specialistresurser

Tyngdpunkten i kampanjen kommer att ligga på det lokala planet, och de lokala kampanjgrupperna skall se till att alla anställda inom området får tillfälle att medverka.

i Block 70 snackas det "än....."

Potatisen i tunnan vart kass

Det blev ej så stora lass

Bada bastu är inte "inne" nu.

NEJ KÄRA DU!

I 80-talet vi har gått in

då diskuteras bara energin

Kärnkraft skall vi ha eller inte ha.

Då tycker somliga det är bra

att till kakelugn och vedspis återgå

som förr vi måste få

Kakelugnen varma känslor föder

för en gammal järnspis hjärtat blöder

Och hästen skogsbrukets perfekta maskin

kamraten och vännen din

Skall han återkomma igen?

Ja ingen vet min vän

Egen skog eller andras

gör de samma

för nu djä-anamma

på gammalt manér

yxa och såg du ser

i skogarna runtomkring

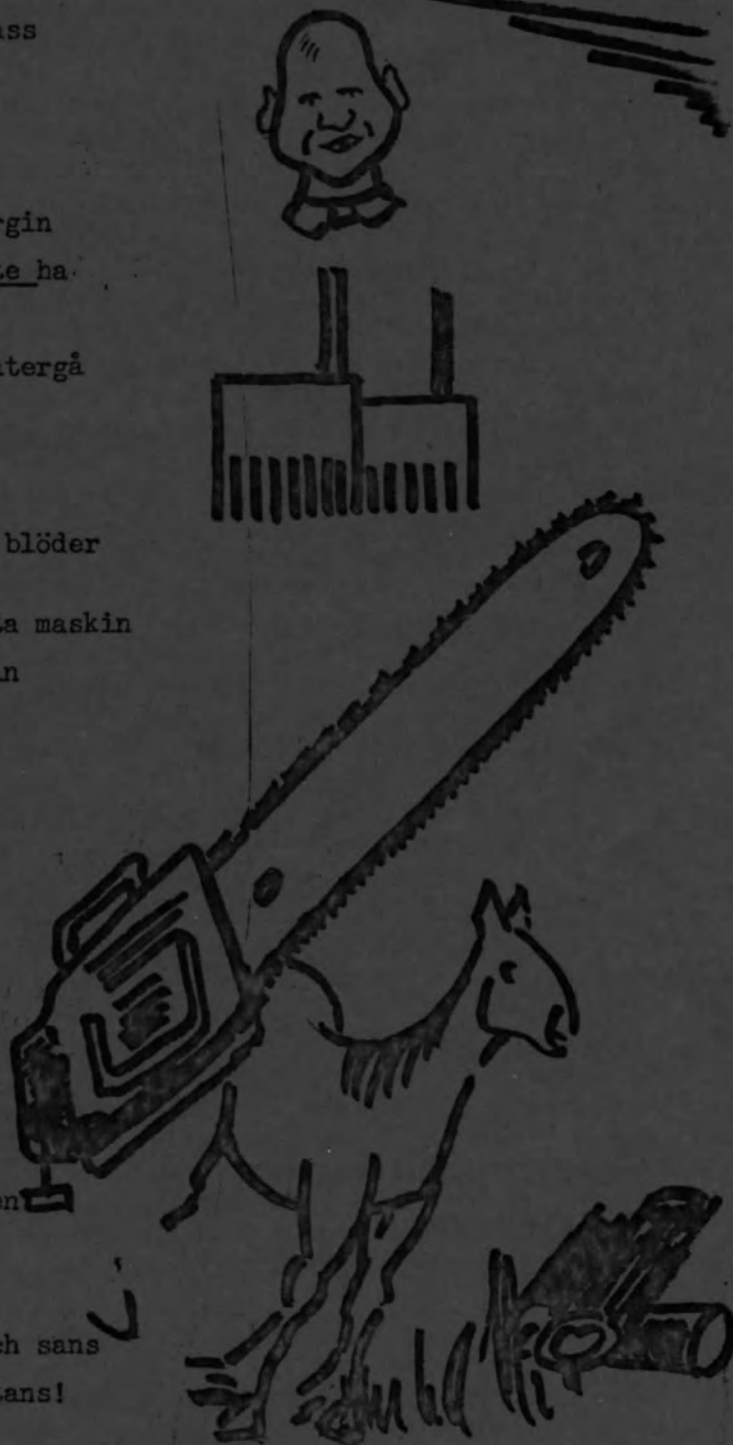
Men det gör ingenting

om ej kråka och sparv har bo sen

det tänker ingen på min vän

Nej allt måste ske med måtta och sans

annars kommer vi ingenstans!

RESA I SYDAMERIKA:

In i Djungeln.....

Till Lima kom vi efter ett dygn. Alla storstäder är varandra lika, tycker jag, så även Lima. Efter en dag där, liftade vi vidare men utan Birgitta, som var magsjuk och hade fått nog av att lifta. Hon ville flyga. Vi skulle träffas i Cusco lördagen den 27 januari klockan 12. på Plaza de Armas, vapentorget. I varje stad och by i Peru finns ett Plaza de Armas. Träffades vi inte då skulle vi komma tillbaka varje dag samma tid.

En man, våra peruanska vänner och jag fick lift med, stannade och sa att han ville visa oss något. Vi klev av och gick ner till havet. Där var ett stup på tio meter ner till vattnet, och därnere i en jättegrotta fanns mängder av sjölejon. Vi gömde oss bakom stenar och kröp fram för att inte skrämja dem. Han berättade att det fanns flera grottor efter kusten med sjölejon i. Längre fram på dagen stannade vi för att bada i Stilla Havet, det var svinkallt på grund av Humbolt-strömmen som även gör Peru till ett av dom mest fiskerika nationerna i världen.

Efter två dagar lämnade vi kustöknen som vi vid det laget var väldigt trötta på och kom till Arequipa, en stad i södra Peru. Därifrån skulle vi styra färden innåt landet mot anderna. Från Arequipa till Juliaca, en liten stad går det ingen väg utan mer en kostig och naturligtvis fanns inga bilar eller lastbilar att lifta med. Vi var tvungna att ta buss igen. Vi gjorde misstaget att ta första bästa buss. Vi slängde packningen på taket, för det var bråttom, bussen skulle gå. Den var inte gjord för långa svenskor det märktes. Benen fick man kila fast så man satt i ett skruvstöd, annars fick man inte plats, och fjädrar tror jag inte det fanns på den tiden bussen byggdes. När det bar uppåt blev det kallare och kallare, vi upptäckte att vi bara satt i T-tröjor och packningen gick inte att komma åt. Vi tänkte med fasa på den förestående natten. Som tur var fick vi låna kläder av trevliga medpassagerare. Färden gick på natten och tur var väl det, vi har ju läst och hört talas om att många bussar störtade i raviner osv. På morgonen såg vi dock den stor-slagna naturen. Höga berg, utan annan växtlighet än gräs eller något liknande, små sjöar och lamadjur som strövade fritt omkring och kristallklar tunn luft. Jag blev stum, inga ord kan beskriva de känslor och intryck jag fick. Sträckan Arequipa-Juliaca är ca 15 mil, det tog mer än 12 timmar!

Sista sträckan till Cusco gick bra och var också vacker. Vi åkte genom flera små byar där det bara fanns indianer. Förresten var hela bussen full av indianer som skulle till Cusco och sälja saker. Cusco ligger på 3400 m ö.h alltså är det väldigt svårt att andas där och kallt. Det är en otroligt vacker stad. Hit vallfärdar folk från hela sydamerika men även europeiska och amerikanska ungdomar p.g.a stadens unika arkitektur.

Birgitta träffade vi inte på lördagen, ej heller på söndagen. På måndagen började jag att bli nervös. Vi började ringa runt till alla hotellen för att fråga om hon fanns där, men det var hopplöst förstod vi snart, det fanns flera hundra hotell. En av kompisarna, Cesar, träffade en klasskompis och vi berättade om vårt problem för honom. Det var inget problem sa han. Hans pappa var chef för hemliga polisen i Cusco, och till dagen efter skulle han ta reda på om hon kommit. Innan och

efter varje stad man besökt och på hotellen, måste man fylla i ett kort med namn, nationalitet, passnr, ålder, kön, yrke, civilstånd, var man varit, vart man ska och var man skall bo. Polisen kan följa varje steg man tar i sydamerika, om man inte ljuger förstås. Nåväl, dagen efter fick vi besked att hon inte kommit. Nästa dag sprang vi på varandra på en gata. Vad skönt det var att träffa varandra igen och att få prata svenska !

Vi såg Saqaywaman, ruinerna efter en gammal inka-befästning som ligger med utsikt över Cusco, inkas gamla huvudstad. Naturligtvis tog vi tåget och såg även Machupicchu som ligger än högre upp. Vi åt gott, en hel mény för 2 kronor och vi köpte handarbeten av indianer som gick omkring på torgen. Vi tog det lugnt. Efter en vecka sa vi adjö åt peruanerna, de skulle återvända hem, vi skulle till djungeln.

Ett flyg tog oss till Pucallpa, en stad vid floden " Rio Ucayali". Vi som var vana vid + 10 grader i Cusco fick en chock och en förkylning när vi steg av planet, det var +35 grader och otroligt fuktigt. Det var verkligen obehagligt. Jag trivdes bäst när jag stod i duschen. Rörde vi oss det minsta blev vi genast genomblöta av svett. I Pucallpa letade vi efter en pråm som snarast möjligt skulle gå till Iquitos. Vid stränderna låg pråmarna sida vid sida, och alla skulle gå till Iquitos. Men när ? Kaptenerna sa, att i övermorgon, eller om en vecka eller tja någon skulle de gå.

Till slut fick vi tag på kaptenen på " Don Camillo" som sa att de bergsäkert skulle gå dagen efter. Mot 2000 Soles c;a 40 kr, skulle vi få frukost + 2 mål mat om dagen ombord. Jag köpte en hängmatta och ett myggnät av en kanadensare som hade varit i djungeln i 7 månader, men nu skulle åka hem. Han berättade att det finns små smala båtar pecki-pecki, de heter så för att de låter så, dessa kan man lifta med på alla floder precis som med bilar. Han hade varit i olika små indianbyar och berättade hur svårt det var att komma i kontakt med indianerna. De hyser största misstro mot vita gringos. Under sin tid i djungeln hade han ej sett några vilda djur fast han var i urskogen.

Vi knöt upp våra hängmattor på däck och såg fram emot en behaglig resa som skulle ta 3 dagar enligt kaptenen. Efter en dag stannade vi i Orellana, därifrån åkte vi uppför en mindre biflod till Florencia, en liten indianby. Där fick vi höra att det hade kommit nya direktiv från ägaren till kaptenen. Vi skulle lasta pråmen full av stora trädstammar, 1,5 meter i diameter, de var inte ens fällda än, men det skulle bara ta två dagar. Vi fick följa med på en djungel-utflykt uppför en flod som bara blev mindre och mindre. Träden som hängde ut över vattnet och alla ljuden från fåglar och apor och andra oidentifierade djur gjorde oss stumma. Det var ju precis som i Jan Lindblads filmer.

Vi klev ur båten när vi kom till en lagun. Där badade vi. Vägvisaren fick bada först för att vi skulle bli övertygade om att det inte fanns några krokodiler. Vi skulle just ta en liten djungelpromenad tillbaka till staden, när vägvisaren sa att han aldrig hade gått i någon djungel förut och var livrädd för vilda djur! Vi hittade en stig och följde den. Och som vi förutspådde delade den på sig, indianstigar är ju kända för att vara vilseledande.

Jag gick först jätterädd och sjöng högt för alla djuren så de skulle bli rädda och fly. Särskilt för ormarna som ju är relativt små och svåra att upptäcka i den gröna lummiga naturen. Inte förrän vi kom till staden fick jag reda på att ormar är döva! Vi hade tiden att kämpa emot också, det började skymma. Svettiga, smutsiga och med kläderna halvt sönderrivna av djungelvegetationen kom vi fram till en flod. På andra sidan såg vi Orellana. Vi var räddade! En pecki-pecki fick syn på oss och tog oss över. Vi tog in på stadens enda hotell och kröp uttröttade i säng.

Eftersom vi var de första gringos de sett i den staden, kände vi oss som apor i bur. Stadens bankdirektör bjöd oss på supe, det visste snart alla stadens 7000 innevånare och de var glada över det tror jag, för bankdirren bestämde över knappen som tände och släckte ljuset i staden. Efter mycket övertalning släckte han inte ljuset förrän 24 denna natt i stället för 22.

Två dagar hade gått och inte ett enda träd fanns på båten än. Vi hade det skönt så vi klagade inte. Blev vi hungriga gick vi bara och frågade indianerna var närmsta banan, zapote eller caimitotråd stod. Vi kom i kontakt med 10-15 nya frukter vi aldrig sett förut. En kväll var vi på indianfest och drack sockerrörsbrännvin. Väldigt starkt och förrädiskt måste jag säga.

Efter en natt i hängmattan på båten när den var stillastående, åkte vi in till hotellet i Orellana och sov varje natt. Orsak, myggen. De började redan framemot eftermiddagen, men på natten var de som värsta tortyr. Vårt vattenförråd, beräknat för 3 dagar hade tagit slut, och vi var tvungna att dricka samma förfriskningar som besättningen, okokt flodvatten. Men vi klarade oss utan minsta mag-sjukdom. Vi badade i floden sedan besättningen övertygat oss om att det var för högt vattenstånd för krokodilerna och att pirajorna inte var så farliga. Och tydligen var det sant, vi lever än. Men när jag kom hem läste jag att det finns elektriska ålar i floderna där. Vi såg inga vilda djur förutom fåglar och delfiner.

Efter 9 dagar i stället för 3 var vi äntligen i Iquitos, staden dit inga bilvägar bär, trots att staden är full av bilar. Vi anlände till Iquitos samma dag som vårt plan från Barbados avgick till Europa, en lördag. Alla resekontor var stängda så inte förrän på måndagen skulle vi kunna flyga vidare. Tack vare det hamnade vi mitt i en carneval.

Det började med att småkillar kastade vattenfyllda ballonger på oss. Vi förstod inte varför. Men två killar förklarade för oss att det var carneval och var själva festen skulle vara. Vi bestämde oss för att ta oss dit med buss. Vi smög oss fram på gatorna, höll ständig utkik överallt men ändå blev vi snart genomblöta av ballongerna. Men det räckte inte, de hällde hinkvis med vatten och sedan mjöl ovanpå det. Alla gjorde det på alla. Och till sist skokrämsom gnedes i ansiktet. Men carnevalstämning blev det och kul var det.

Från Iquitos tog vi oss till colombianska gränsen med TANS, Perús militära flygtransport. Sedan båt över till Letícia i Colombia. Därifrån tog vi oss till Bogotá med Aero Norte, ett privat bolag som fraktade fisk. I Bogotá blev jag bestulen på mitt halssmycke. Vi återvände till Barbados så snabbt som möjligt och var överlyckliga när vi kom med första planet hem.

Det var verkligen en händelsefylld resa, men jobbig. Vi ville ju se så mycket som möjligt under de två månaderna och det betydde att vi nästan alltid var på resande fot och inte hann smälta alla intryck. Men man lär sig av misstagen, så nästa gång.....

/AT

Avtalsrörelsen.

Vi kan nu se hur 1978-9 års avtal utfallit:

F1:4 31/12 1977	4641:-
efter skatt (kolumn 1 tabell 26)	2993:-
F1:4 31/10 1979 (inkl pris- och förtjänstutveckl.garanti)	5288:-
efter skatt (kolumn 1 tabell 27)	3449:-
nominell löneökning efter skatt	456:-
avgår inflation 7.6% (1978) + 8.3% (1/1-31/10 1979) = 15.9%	<u>548:-</u>
Återstår reallöneförändring	-92:-/mån

Jag har här räknat med enbart 1 krona i kommunalskattehöjning. Den genomsnittliga höjningen har varit högre, men jag saknar tyvärr siffror på detta.

En annan faktor, som påverkar resultatet i motsatt riktning, är de höjningar som följer av förbättringar i befordringsgångarna och liknande. För dessa ändamål avsattes under den gånna avtalsperioden 1.1% av den totala lönesumman. Det är ganska mycket, relativt sett, eftersom lönenivån totalt höjdes med 5.6% (exklusive pris- och förtjänstutvecklingsgarantier).

En reallöneförsämring från föregående avtalsperiod på upp emot 100:-/mån (beroende på vad man erhållit genom förbättringar i befordringsgångarna och liknande) är en av utgångspunkterna inför 1980 års avtal.

De nya skatteskalorna för statsskatten innebär i F1:4 +133:-/mån, och skulle alltså med en viss marginal ta ut reallönesänkningen.

Kommunalskatten höjs i år med i snitt 15 öre i Storstockholm (det är endast 4 kommuner som höjer). Den ger alltså inga större förändringar. Den verkligt osäkra biten är prisökningarna. Dessa har beräknats till 0-12%. Men sedan det gamla avtalet löpte ut (31/10 1979) har priserna redan hunnit stiga med 6%!!

Bara för att klara dessa och kommande prisökningar blir det nödvändigt med påslag snarare över än under 500 kronor i månaden!

Förbundet har ännu inte preciserat sina generella krav. Det sker nu i dagarna (29/2), tillsammans med TCO-S och Kommunal.

Däremot har en del andra krav presenterats.

Ex att befordringsgång 10 skall byggas ut till F2:5, dvs en löneklass (=ca 100 kronor) till inslatslön för fr a brevbärare. Mne man har inte krävt att befordringsgången också skall kapas nerifrån. Det är litet märkligt eftersom man anslutit sig till LO:s yrkanden, bland vilka det finns ett krav om minimilön på 4200:-/mån. Det skulle för vår del innebära att T2-T4 skulle tas bort ur befordringsgångarna och T5 bli lägsta lön.

Vidare har förbundet krävt en "etappvis förkortning av den dagliga arbetstiden där målet är en förkortning för heltidsarbetande till 6 timmar per dag eller 30 timmar per vecka. Den första etappen bör omfatta 30 minuter per dag och 2½ timma per vecka och bli föremål för reella förhandlingar i 1980 års avtalsrörelse".

25.2.80/JÅ

JÄMLIKHET.

Snabbare befordringsgång har under många år varit ett mycket angeläget krav för den stora grupp postiljoner, som innehar obefordrade tjänster och är placerade i befordringsgång 1 C. Det är också ett faktum att befordringsgången har avkortats. Efter förra avtalsrörelsen tog det 5 år att nå slutlönen från det man fyllt 21 år och 7 år från 18 år.

Sedan dess har det emellertid hänt ett par saker, som tyvärr innebär ett steg bakåt i detta avseende. Det som inträffat är att de gamla ansvarsbrevbärarna har flyttats upp till F4, de nya fpja som skulle tillsättas från 1/1 1980 hamnar i F3, och inför nästa avtalsrörelse yrkar förbundet att slutlönen i 1 C skall höjas till F2. I sig naturligtvis goda saker - men varför rensar man inte också upp i den andra ändan av befordringsgången? Eftersom man inte kapar bottenlöneklasserna får vi nu återigen längre befordringsgång, och hamnar i följande situation, hämtad från Täby 1:-

En 17-årig brevbärare arbetar bredvid en ansvarsbrevbärare. Båda gör i praktiken samma jobb. (Ja oftast har den yngre och oplacerade det slitigare) Men skillnaden i lön är idag 1.808:-/mån (F3 respektive F7), dvs 11:-/tim!!

Var och en inser, hur orimlig denna situation är, och att den måste åtgärdas i den kommande avtalsrörelsen.

/JÅ

Teater Musik Film Böcker

SAGAN OM RINGEN. BOK OCH FILM

Filmen är gjord efter J.R Tolkiens världsberömda bok med samma namn. För dom som inte har läst boken, vilka kanske är en hel del, trots att det är en av världens mest lästa och omlästa böcker, skall jag försöka mig på en kort sammanfattning.

Boken eller böckerna, det är en sammanhängande triologi Sagan om ringen, Sagan om de två tornen, Sagan om konungens återkomst är som titlarna skvallrar om en saga, en äventyrsberättelse i en fantasivärld. En berättelse förlagd 10000 tals år tillbaks i tiden, befolkad av människor, dvärgar, trollkarlar, alver och hober. Men även av troll, orcheer och andra representanter för ondskan. Det är detta som triologin först och främst handlar om, kampen mellan ont och got, svart och vitt. Centralt i berättelsen finns en ring smid av mörkrets furste Sauron i tidernas begynnelse. En ring som ger dess bärare ofantlig makt men också korumperar honom gör honom ond. Denna ring har ondskan Sauron (som för övrigt aldrig beskrivs i boken, överlämnas helt till läsarens fantasi) förlorat för länge sedan och genom en slump eller försynen har hoben Frodo fått den i sin besittning. Hober är ett fredsälskande småfolk med lurviga ben och god aptit inte hälften så stora som människan. Tillsammans med andra representanter för rättskaffens och goda folk såsom dvärgar, alver(ett vakert, musikalskt och konstnärligt folk) människor och den mäktige trollkarlen Gandalf. Ger sig Frodo och tre andra hober iväg för att förgöra ringen. Förgöra den på det enda sätt som går nämligen genom att slänga ner den i den eld där den en gång blev smidd, mitt i mörkrets rike. På detta och endast på detta sätt kan världen räddas från ondskan. Det är denna färd Tolkien skildrar. Där de möter ondskan, svek, dumhet, krig, hjältemod, glädje, skönhet, klokhet i varierande levandegjorda fantastiska miljöer. Såsom dvärgarnas grottsalar, anternas levande skog, alvernas sköna skogar och städer, människornas fästningar och städer, mörkret och ondskans förpestade land.

Allt detta lyckas Tolien förlena ett drag av trovärdighet genom att ge sagorna ett historiskt perspektiv: seder och bruk förr och nu, årtal, kartor mm. Detta gör att man uppfattar böckerna ungefär som de nordiska folksagorna eller den grekiska mytologin

Detta om boken. Nu till filmen gjord av R Bakshis. Först och främst så är filmen tecknad vilket ju får en att tänka på Kalle Anka eller Hacke Hakspett. Här skall dock Bakshis lagt ner en enorm möda för att bli av med några av den tecknade filmens största svagheter, det onaturliga rörelsechemat och de släta karaktärslösa ansiktsuttrycken. Hans sätt att angripa dessa problem har varit att göra två filmer. Först en med vanliga skådespelare och sen en andra tecknad på grundval efter den första. Det kanske inte är så konstigt att filmen har tagit över 3 år att sammanställa. Hur har han då lyckats? Han har lyckats så tillvida att det här är den bästa tecknade film rent tekniskt jag har sett. Personerna speciellt onskans representanter känns verkliga isin miljö. För det mesta existerar det dock ingen miljö, utan det är mer ett spel med ljuskontraster som bakgrund. Avbildningen av de goda figurerna som framträder mer individuellt har han betydligt svårare med. En del av dessa får en ren prägling av Walt Disneys seriefigurer. Exempelvis så framträder alverna det sköna och konstnärliga folket som en hop barbie dockor. Men det som irriterar mest, och det gäller för övrigt nästan gennerelt om amerikanska filmer baserade på populära böcker, är oförmågan att få med något mer än "action". I det här fallet innebär det att filmen till en stor del innehåller skildringar av krig och skärmytslingar, resten har i stort sett kommit bort. Motiven för dessa strider skildras mycket kortfattat och ifall man inte har läst boken måste det hela förefalla tämligen rörigt, ialla fall utan någon djupare mening. Trots allt är det kanske bättre att inte ha läst boken, då kan man i alla fall njuta av en bra "undehållande" tecknad film. Del 2 är att vänta eftersom den här inte kommer fram till hälften av bokens över 1000 sidor.

/

P.S

////////////////////////////////////
Omslagsfoto: Nils Johansson, Danderyd: Helmer Gustavsson tölmer brevlådan i Näsbydal.

Foto bildsidan: Tommy Löfgren, Täby 1: julen på Täby 1 och festen hos Knutte och Pia i samma veva.

PERSONALKLUBBEN DJURSHOLM

Vi fortsätter här - efter ett längre uppehåll - vår serie om personalklubben Djursholm, Klubb Täby's föregångare.

Vi återger här några utdrag ur protokollen från 1957, som visar att jultrafiken alltid varit en fråga som orsakat diskussioner och gett upphov till motsättningar mellan arbetsgivaren och personalen.

Styrelsemöte 31/10 1957:

§2

Efter en ingående diskussion rörande jularbetet beslöts att till postmästaren Djursholm 1 inkomma med följande.

I förstärkning i brevbäringen i princip 1 man per distrikt under tiden 16/12-4/1.

II förstärkning i kassaarbetet i vissa fall f.o.m. 1 december.

III att äldste man (fpj) skulle ha innearbete under tiden 16/12 - 4/1 vid P.k. Djh 1 samt pxp Stocksund, Roslags-Näsby och Danderyd.

IV att paketmästare skulle insättas f om 17/12 vid pxp. Stocksund och Danderyd samt pk Djursholm 1.

V att avisering av utlandspaket skulle slopas under julperioden inom hela området.

VI att extra biltransportturer skulle insättas bl a till Djh II, Djh III och Roslags Näsby.

VII att om möjligt få fria händer ifråga om anställning af extrapersonalen.

§ 3

Beslöts att ordf, vice ordf jämte Sten Gustavsson skulle förhandla med postmästaren rörande jularbetet.

§ 4

J? E. Johansson rapporterade från de överläggningar klubbens styrelse haft med postmästaren Djursholm 1 rörande innevarande års jularbete. Klubbens representanter hade varit ordf, vice ordf samt Sten Gustavsson. Johansson framhöll att överläggningarna var att anse som rena samtal emellan klubbens representanter och postmästaren, enär den senare icke ville giva ebstämnda besked eller medgivande rörande jularbetet. Postmästaren ställde dock i utsikt att i mån av personaltillgång insätta förstärkning i kassatjänst och att avisering av utrikes paket skulle slopas under jultrafiken. Rörande förstärkningen i brevbäringen ansåg postmästaren att densamma borde kunna nedbringas yttreligare speciellt under s.k. mellandagarna. Han pekade bl a på inom Djursholms område hade man den procentuellt största julförstärkningen i Sth D. Postmästaren ville bl. a. försöksvis låta förstärkningspersonalen ensam bära ut posten den 30/12, under det att den ordinarie personalen skulle skriva om tidningsböckerna samt rätta fastighetsförteckningarna. Johansson hade här bestämt motsatt sig detta. Postmästaren hade vidare i princip godkänt att tidigare förstärkningspersonal finge anlitas och vidare gått med på att extra transportturer på morgnarna skulle insättas till vissa postanstalter f. o.m. 1 december.

En kortare diskussion vidtogs varvid bl. a. ordföranden omtalade att han icke direkt motsatt sig P.M:s förslag rörande tjänstgöringen den 30/12 enär han varit övertygad om att detta i verkligheten ej skulle helt kunna genomföras på grund av att endast ett fåtal av förstärkningsmännen kunde klara ett helt distrikt ensamma. Rapporten godkändes.

§ 5

Orf x rapporterade från de förhandlingar som avdelningsstyrelsen samma dag haft med Postdirektören där han i egenskap av förortsombud deltagit. Dessa förhandlingar hade ej kunnat slutföras enär p:dir förslag om julförstärkningen enligt personalrepresentanterna i dåvarande skick ej var antagbart. Förhandlingarna skulle fortsätta den 20/11. Ordf påpekade bl a att postdirektionen hade ett stort statistiskt material från föregående juls arbete att peka på samt att postmästarna i sina utlåtanden syntes ha blivit mer restriktiva än förr varför förhandlingsläget var synnerligen ogynnsamt. Till yttermera visso tillkom de herrar som representerar p-direktionen icke syntes ha vilja på något sätt kompromissa vid förhandlingarna utan benhårt höll fast vid sina ursprungssynpunkter. Ordf avslutade rapporten med att säga, att han hoppades att ett någorlunda hyggligt avtal skulle komma tillstånd och att man från de förhandlades sida icke ansåg sig kunna lämna postdirektionen utan överenskommelse enär detta i framtiden skulle skapa svåra problem för fortsatta förhandlingar.

EPS.

Elektronisk postservice, EPS, är en ny tjänst som Postverket inom några år kommer att erbjuda företag och andra mycket stora postkunder.

Fullt utbyggd innebär servicen bl a att brev sorteras i dator och distribueras via telenätet.

Den nya tjänsten, som man räknar med att starta någon gång mellan 1983-85, är ett förösk från Postens sida att "hänga med" i den nya tekniken.

Det är viktigt att också vi hänger med i den tekniska utvecklingen och tar ställning till de nyheter som lanseras, och till de konsekvenser dessa kommer att få för oss.

Den här artikeln om EPS har vi saxat ur Postmännens tidning, föreningen Kurskamraternas organ.

/red.

■ I de flesta industrialiserade länder anser man att teletekniken kommer att utnyttjas alltmer för överföring av information. De större företagen, myndigheterna och organisationerna kommer kanske redan om några år att i stor utsträckning skicka brev till varandra via dataterminaler i stället för via Posten.

Däremot kommer det att dröja många år innan även hushållen kommer med i bilden. Under mycket lång tid kommer Posten att vara det enda alternativet om man vill nå hushållen med skrivna meddelanden.

■ FRÅN FÖRETAG TILL HUSHÅLL

Ungefär hälften av den totala brevmarknaden är brev som går från företag, myndigheter eller organisationer till hushållen. Det är i den kommunikationen som EPS kommer in i bilden. Av alla de brev som företagen, myndigheterna och organisationerna skickar till hushållen är det tänkbart att ungefär 400-500 milj. per år kan skickas via EPS. Det motsvarar ungefär 1/3 av den totala brevmarknaden.

Företaget som köper EPS lämnar ett magnetband med brevinformation till Posten.

- Breven sorteras i en dator på Posten.
- Via telenätet skickas de sedan till adresspostanstalten.
- På adresspostanstalten skrivs breven ut.
- De kuverteras och delas ut på vanligt sätt av brevbäraren.

EPS är en service som i första hand är tänkt för de allra största postkunderna som producerar mängder av kontoutdrag, lönebesked och andra liknande standardiserade brev.

■ PRISET

Tjänsten skall erbjudas till ett pris så lågt att företagen kan minska sina totala kostnader för brevhanteringen.

■ FRAMTIDSUTSIKTER

Ingen vet idag hur bra eller dåligt förutsättning för att man någon gång 1983-85 startar med den elektroniska postservicen är att det första steget mot EPS går bra. Första steget innebär enbart utskrift och kuvertering. Distribution och sortering sker på vanligt sätt.

— POSTVERKET'S KOMMENTARER —

■ Inom Postverket tror man givetvis på sin nya service. Framför allt pekar man på priset. Det kommer att bli billigare för de stora postkunderna att Posten ta hand om den del av brevhanteringen som företagen nu gör - bl.a. utskrift och kuvertering. Det är mycket dyrbart att investera i de nya maskiner för utskrift av brev och kuvertering. Dessutom finns det en tendens inom näringslivet att inte satsa på sådan verksamhet som ligger vid sidan om företagets huvudsakliga affärsidé

Men det finns även faktorer som talar mot servicen - åtminstone i starten.

Om ett företag låter Posten ta över en allt större del av brevhanteringen så försvinner också en del jobb på företaget. Det kan bli svårt att omgående erbjuda nya meningsfulla arbetsuppgifter för personalen.

Har ett företag nyligen investerat i en dyr utrustning för utskrift och kuvertering så vill man

Forts. fr. föreg. sida

troligen utnyttja anläggningen - annars kan pengarna vara bortkastade.

Lars Svärd som är projektledare för EPS poängterar just att företagen slipper nyinvestering i mycket dyrbar utrustning om man satsar på EPS.

Den här typen av utrustningar tenderar att bli alltmer sofistikerade och allt dyrare. Den investeringskostnaden slipper företagen - det kan röra sig om miljonbelopp, säger han.

■ FÖRSTA STEGET MOT ELEKTRONISK POSTSERVICE HAR POSTVERKET REDAN TAGIT.

Till kunderna erbjudan man nu:

- utskrift av brev på kundernas egna blanketter eller på standardblanketter som Postverket tillhandahåller.
- separering, vikning och kuvertering av breven. Kundens egna kuvert eller standardkuvert kan användas.
- distribution av breven.
- lagerhållning av kundens blanketter och kuvert, man svarar även för beställning och produktion av kuvert och blanketter.
- samt en del särskilda tjänster, exempelvis iläggning av bilagor osv.

Särskilt intressant för många företag är att det finns möjlighet att lägga in bilagor selektivt. Kunderna kan fritt välja mellan tjänsterna och köpa enbart det som behövs.

■ TÄNKBARA KUNDER

Tänkbara kunder är företag, myndigheter och liknande som producerar brev i dator t. ex konto-utdrag, fakturor, försäkringshandlingar, lönebesked, inbetalningskort etc.

Det har visat sig att inte bara de allra största kunderna kan utnyttja servicen. Även medelstora och små företag är tänkbara kunder, särskilt på sikt. Den utrustning som behövs för att producera brev i dator tillverkas nu även för mindre företags behov.

■ VOLYM

För regelbundna uppdrag bör volymen vara minst 2.000-5.000 brev per gång (dag, vecka, månad).

Ju tätare breven skall skickas desto mindre volym accepteras av Posten.

Enstaka uppdrag tas också emot men då bör volymen vara minst ca 2.000 brev.

Volymgränserna, som naturligtvis är flexibla, kan komma att ändra sig när man fått mer erfarenhet. Anledningen till gränserna är helt enkelt att man måste ha en minsta volym för att det skall vara ekonomiskt vertigt.

■ PRISET

Ännu finns inga fasta priser. Men inom Postverket arbetar man efter principen att priset skall vara så lågt att kunden totalt sett sänker sina kostnader om han utnyttjar Posten i stället för att göra det här arbetet själv. Gissningsvis kommer priset att ligga omkring 1 öre raden för utskrift och 8 öre per kuverterat brev.

Ett problem vid prissättningen är att kunderna ofta inte vet sina totala kostnader för brevhanteringen - det finns ofta dolda kostnader bl.a. i form av administration. Därför kan man ibland inte beräkna vilken besparing företaget kan göra genom att utnyttja Postens EPS.

Intresserade skall vända sig till Postens konsulenter.

■ ELEKTRONISK POSTSERVICE — IDAG BARA I USA

Endast USA har en tjänst som kan liknas vid den kommande elektroniska postservicen i Sverige. Den innebär att kunden lämnar ett magnetband till Posten. Via telenätet når sedan Postverket i USA 25 olika postkontor runtom i landet, där breven sedan framställs.

Skillanden mellan den svenska EPS-tjänsten och ECOM (Electronic Computer Originated Mail) som tjänsten kallas i USA, är att i USA krävs det att breven är "sorterade" på magnetband innan Posten kan ta hand om det. Postverket i Sverige kommer att åta sig den biten. Dessutom måste man i USA utnyttja standardbrev. I EPS-systemet skall breven bli personliga. Kunderna skall kunna behålla sin egen design på brevet. ECOM startade i december 1978 och man vet ännu inte hur servicen har tagits emot.

Många andra länders postverk har studerat möjligheterna att utnyttja elektroniken och under 80-talet kommer kanske ett 10-tal att starta tjänster som liknar EPS.

Farväl
Poståret -79

Fästligt värre !!

Fan, jag skulle valt ett annat post-
kontor

Julrusch!! Usch!!

Posten ner på knä.

REDSKAPET.

Här kommer en rapport och några personliga kommentarer från representantskapets mötet 5 december.

1. P g a att Börje Grahn lämnat avdelningsstyrelsen för en tjänst som studieombudsman på förbundet, utsågs Bengt Börjesson att ersätta honom som studieansvarig i avdelningsstyrelse.

2. Avdelningens budget.

Huvudpunkten på det här mötet var som vanligt avdelningens budget för kommande år.

I år var det tre frågor som fr a orsakade debatt: avdelningsstyrelsens löner, kollektivanslutningen till socialdemokraterna samt avdelningens medlemskap i Svenska kommittén för Vietnam, Laos och Kambodja.

Avdelningsstyrelsens löner.

De flesta av avdelningsstyrelsens ledamöter är lediga från sina ordinarie arbeten och arbetar heltid på avdelningsexpeditionen. De är "förtroendemanna-lediga", vilket innebär att Postverket betalar deras ordinarie lön inklusive vissa tillägg. Ifjol begärde avdelningsstyrelsen att avdelningen dessutom skulle betala dem mellanskillnaden mellan deras ordinarie löner och 90% av lägsta ombudsmannalön i förbundet.

Det är litet svårt att exakt säga vad detta kostar avdelningen, men det torde för nästa budgetår röra sig om en fördyring på ca 40-50000 kronor. (I sig kostar "mellanskillnaden" betydligt mer, men fördyringen blir mindre i år eftersom expeditören avskaffats och ersatts av kontorsbiträde+hellediga styrelseledamöter. Dessutom redovisas inte denna post öppet i budgeten varför det är svårt att få något grepp om den.)

Jag var emot denna ordning när den infördes ifjol, och jag tog upp den i år igen och yrkade på avslag. Jag anser att funktionärerna inom fackföreningsrörelsen skall ha ungefär samma levnadsstandard som de som valt dem, och att det urholkar demokratin och försvårar arbetet om de på det här sättet skaffar sig arbetsgivarlöner (i klass med högst betalda postmästarna!).

Jag anser dessutom att facket måste se över och stärka sina kassor inför det med all säkerhet hårda och oroliga 80-tal som vi nu går in i. Ett snabbt överslag ger vid handen att vårt förbund skulle kunna spara drygt ett par miljoner varje år, genom att sänka de ca 70 centralt anställda ombudsmännens löner till en rimligare nivå. Detta är ett riktigt sätt att nalka sig problemet med fackets ekonomi, till skillnad från LO:s förslag ("produktionsavgifter") att arbetsgivarna i allt större utsträckning skall finansiera den fackliga verksamheten.

Carsten Landin/Sth C och P-E Andersson/Solna instämde i mitt yrkande. Jägroth/revisor och, kanske något oväntat??, K Rygfelt/Sth Ban yrkade bifall till Avdelningsstyrelsens förslag.

Beslutet blev att avdelningsstyrelsen fick sina högre löner.

Kollektivanslutningen.

Debatten i denna fråga följde till en början det vanliga mönstret. Den fick dock ett nytt inslag i och med att I Rydström/Sth C läste innantill ur SAP:s stadgar. Skall man tillämpa dessa bokstavligen, innebär de nämligen att man inte kan kollektivansluta fackföreningsmedlemmar som redan är med i ett annat parti. Nu tillämpas inte dessa paragrafer i praktiken (som så mycket annat i SAP:s stadgar!!), annars skulle man ju, som Hanberg/Sth 5 helt riktigt påpekade, tvingas tillsätta en undersökningskommission för att granska avdelningsmedlemmarnas ev. partitillhörigheter.

Detta hemska perspektiv visar, vilket jag tog upp i mina inlägg, att ju mer man diskuterar frågan, detso orimligare och felaktigare visar sig kollektivanslutningen vara.

Bl a Rosen/Sth Ban och Parborn/Stje yrkade bifall; bl a undertecknad, Hanberg/Sth 5 och Karneus/Farsta yrkade avslag.

Avdelningens medlemskap i Vietnamkommitten.

Rubriken "Diverse kontingenter" innehöll bl a en medlemsavgift till "Svenska kommittén för Vietnam, Laos och Kambodja", som man så gränslöst oförskämt kallar sig. Hur kan man ha mage att utge sig vara en solidaritetskommitte med både angripare och angripen? Kommitten blir genom sin påstådda opartiskhet - och är det också i praktiken, ett stöd för Vietnams angrepp mot Kampuchea. Den är lika orimlig -och vidrig- som om man 1940 drivit en "Svensk kommitte för Tyskland, Danmark och Norge".

Bl a mot denna bakgrund krävde jag att avdelningen skall gå ur Svenska kommittén genom att inte anslå medel till ny medlemsavgift.

Parborn/Stje5 (ven annars?!), Börjesson/avdeln.styr och Hagbo/Sth 5 yrkade alla bifall till fortsatt medlemskap. Parborn tyckte att det inte behövdes någon motivering för d tta, saken var så självklar. Börjesson hänvisade till svaret på min insändare i Statsanställd (där det påstås att SkfV tagit

avstånd från invasionen). Hagbo ansåg att frågan överhuvud taget inte borde tas upp under denna punkt på dagordningen, Han ansåg vidare att jag var "ynklig" som inte skrivit till repskapet i frågan.

Josef L^Undell yttrade sig också i debatten och menade att jag inte alls pratade med klubbmedlemmarnas instämmande, när jag yrkade på utträde. Inte? Hade jag bättre motsvarat medlemmarnas önskemål om jag röstat för fortsatt medlemskap i Svenska kommittén för Vietnam?

Nu kom det säkert litet överraskande för många i repskapet, att det skulle bli diskussion kring den här frågan, så det var ett bra förslag som Bengt Olsson lade, när han föreslog att frågans kulle tas upp på nytt på nästa representantskapsmöte. Så blev också beslutet.

3. Rapport från avtalsrådet.

I samband med denna punkt diskuterades också ett par skrivelser om avtalsomröstningarna. En av dessa, från Klubb Sth SÖ, uttalad klart att omröstning om avtalet skall genomföras i år. Avdelningsstyrelsen ville inte godta detta utan föreslog istället att avdelningen skall överlåta åt våra (tre) ledamöter i avtalsrådet att om det ligger ett bud som de inte kan acceptera, så skall de besluta om att begära omröstning. Enligt min uppfattning ett meningslöst beslut som inte förändrar någonting.

Jå röstade för Sth SÖ:s skrivelse, Josef för avdelningsstyrelsens förslag. Beslutet blev att avdelningsstyrelsens förslag vann.

4. Påtryckningar om samgående med 3069.

Avdelningsstyrelsen rapporterade, att förbundet ligger på om "avdelningsbildningen" i Stockholm och har kallat avdelningarna till möten om detta. Efter årsmötena -80 kommer en arbetsgrupp att tillsättas, med syfte att inför kongressen 1981 redovisa hur besluten från förra kongressen om-

satts. Kongressen 1977 beslöt om en "verksanpassad" organisation, vilket av förbundsstyrelsen tolkats som att 3001 och 3069 skall gå samman. Vår avdelning har sedan tidigare ett beslut på att vi är emot en sådan sammanslagning. Om vi inte trots detta skall påtvingas ett samgående och få en ännu större avdelning, krävs det verkligen att avdelningens medlemmar följer med och engagerar sig i denna fråga!

Representantskapets möte 4 februari 1980.

1. Nomineringar.

Inför styrelsevalet som sker på årsmötet, gjordes följande nomineringar: Till ny kassör i avdelningen nominerades Åke Kihlberg/Sth Ban och Sven Bengtsson/Chauf; till sekreterare nominerades Börje Andersson för omval; likaså V Digermark som revisor. Till vice ordförandeposten fanns flera

kandidater. ~~En~~Av dessa nominerades Kjell Ekdahl/Sth Ban (37 röster) och Staffan Holmberg/Söedertörn, som med sina 35 röster i och med detta trädde fram ur kulisserna i avdelningssammanhang. Göthe Berglund (21 röster), Anders Hagbo (12) och Stig Westberg (4) slogs ut.

2. Enkät om nya arbetstidsberäkningen.

En enkät, som gjorts bland klubbarna om den nya arbetstidsberäkningen i stadsbrevbäringen, redovisad s.

Den gav tyvärr inget svar på frågan om hur denna utfallit.

I enkätredovisningen nämns att antalet distrikt inom regionen utökats med 70 nya distrikt. Men hur många av dessa beror på indragningen av lördagsbrevbäringen, vilken gervstörre postmängd övriga dagar och alltså bör ge fler distrikt? Hur många beror på nybyggnation? Hur har antalet distrikt påverkats av den driftstatistik som använd s vid omläggningarna? Hur har andra faktorer påverkat resultatet? Dessa frågor måste man besvara innan man kan ge något omdöme om hur arbetstidsberäkningen påverkat antalet distrikt. Kanske hade det, om den gamla beräkningen använts istället, blivit 140 nya distrikt, eller, mindre troligt, bara 35? Tyvärr får vi fortsätta att sväva i okunnighet om hur den nya beräkningen i allmänhet utföll i Storstockholm.

En intressant upplysning som gavs i debatten var, att Postverket så här i efterhand "ångrat" att man accepterat de lokala tilläggsiderna. Detta är en varning inför nästa omläggning, vilket också påpekades i debatten: Den här gången gav man os s relativt fria händer med dessa tilläggsid-er - det misstaget kommer man inte att göra om!

3. Pickos bilbud.

Rapporterades om hur Postverkets köp gått till, och hur sektionens representanter agerat gentemot avdelningen. Sektionen hade, kort sagt, kört över oss. Debatten avslutad s med att mötet uttryckte en kraftfull protest mot sektionens handläggande av frågan.

4. Avdelningen och Svenska kommittén.

Undertecknad hade i en skrivelse till mötet begärt att vi skulle utträda ur "Svenska Kommittén för Vietnam, Laos och Kambodja", som man helt fräckt kallar sig. Kommittén är ju i själva verket ett vietnamesiskt språkrör i Sverige, vilket också framgick av det anförande, som Johan Peanberg, kommitténs ordförande och inbjuden till vårt möte, höll.

Det är här omöjligt att återge debatten, och särskilt då Peanbergs inlägg; det skulle ta alltför stort utrymme. Peanbergs inlägg var bl a en pvisning i konsten att vända svart till vitt och vitt till svart. Dels span han vidare på de argument han använt i Statsanställd, vilka jag kommer att bemöta i en replik; dels - och vilket var det typiska i hans framträdande denna dag - drog han in en mängd ovidkommande saker i debatten:

arbetslösheten och försvarsbudgeten i England, demokratin i Kina, SKP, m m. Syftet med att uppträda på det här sättet var naturligtvis att slippa diskutera huvudfrågan: Vietnam i Kampuchea. Där är hans ställning svag, mycket svag. Istället för att erkänna detta, och ompröva sitt ställningstagande, valde han att misstänkliggöra sina kritiker med hjälp av ökända demagogiska tricks. Det vilade något av en Goebbelsk-Bresjnevsk anda över hans sätt att argumentera skulle man kunna säga. Det var en otäck upplevelse.

Att han lyckades i sitt uppsåt bevisas av att mötet med stro majoritet avslog mitt yrkande.

(Debatten var som sgt en fortsättning på replikskiftet i Statsanställd (47/79) där det förhoppningsvis kommer en omgång till.)

5. Kärnkraften.

Representantskapet antog med 29 röster mot 26 ett uttalande som protesterade mot att LO tagit ställning för linje 2 som löntagaralternativ. Repskapet uppmanade avdelningens medlemmar att rösta efter överygelse.

6. Afghanistan.

Antogs ett uttalande som krävde "ett omedelbart, villkorslöst och fullständigt tillbakagragande av alla främmande trupper ur Afghanistan".

7. Kollektivanslutningen.

En skrivelse från Forsbom/Nacka, om att avdelningen skall anordna en allmän medlemsomröstning om kollektivanslutningen till socialdemokraterna, avslogs i enlighet med avdelningsstyrelsens förslag.

/JÅ